Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2015–2016

Aanhangsel van de Handelingen

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2877

Vragen van het lid **Gesthuizen** (SP) aan de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie over *Ethiopische vluchtelingen* (ingezonden 30 mei 2016).

Antwoord van Staatssecretaris **Dijkhoff** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 20 juni 2016).

Vraag 1
Is het waar dat Ethiopië geen centrale basisadministratie en/of geboorteregistratie kent?

Antwoord 1
Het is juist dat Ethiopië, als federale staat bestaande uit negen (deel)staten, een organisatie van de burgerlijke stand kent die niet centraal maar meer staatsgewijs, regionaal en met name lokaal georganiseerd is. In Ethiopië is op dit moment nog geen (centrale) registratie voor geboortes. Ethiopië is overigens wel bezig om een centrale registratie met identiteitsdocumenten op te zetten.

Vraag 2
Hoe vaak komt het voor dat Ethiopiërs na veel moeite toch bewijsstukken van hun lidmaatschap van de vervolgde Oromo-oppositiebeweging het OLF kunnen overhandigen en deze niet als echt door de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) worden geaccepteerd?

Antwoord 2
Uit handmatig bijgehouden informatie blijkt dat sinds 2006 door de IND – afgerond op tientallen – tien sets originele documenten van de OLF-beweging zijn onderzocht op echtheid. In geen enkel geval heeft dit geleid tot de conclusie dat de documenten niet als echt kunnen worden geaccepteerd.

Vraag 3
Is het waar dat de Ethiopische ambassades tegenwerken bij het verstrekken van echtheidsverklaringen van stukken? Zo ja, hoe kunnen vluchtelingen dan toch de echtheid hiervan aantonen?

Antwoord 3
Dat is mij niet bekend. De Ethiopische ambassade werkt mee aan het onderzoeken van documenten waaronder paspoorten die door de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) ter ondersteuning van een laissez-passer

ah-tk-20152016-2877
ISSN 0921 - 7398
’s-Gravenhage 2016

aanvraag worden voorgelegd. Indien de DT&V een (kopie) paspoort overlegt wordt dit door de ambassade onderzocht en ontvangt de DT&V een verklaring over de echtheid van het document.

Vraag 4
Hoe vaak komt het voor dat er Ethiopiërs gedetineerd worden en vervolgens weer worden vrijgelaten omdat zij niet uitzetbaar blijken?

Antwoord 4
Laat ik voorop stellen dat voor Ethiopië geldt dat zelfstandige terugkeer naar dit land mogelijk is: de autoriteiten van Ethiopië verstrekken tijdelijke reisdocumenten aan in Nederland afgewezen vreemdelingen die te kennen geven terug te willen keren naar Ethiopië.
Wanneer een vreemdeling niet meewerkt aan zelfstandige terugkeer is het onder voorwaarden mogelijk dat hij in vreemdelingenbewaring wordt gesteld. Het opleggen van een maatregel van bewaring gebeurt altijd met het oog op uitzetting. Uitzetting van Ethiopische vreemdelingen vindt daadwerkelijk plaats. In 2015 zijn circa 10 Ethiopiërs in vreemdelingenbewaring gesteld. In 2016 zijn enkele Ethiopiërs in vreemdelingenbewaring gesteld. In beide jaren werd een enkele keer de vreemdelingenbewaring opgeheven. Er kunnen meerdere redenen zijn voor het opheffen van vreemdelingenbewaring. Vaak is de reden gelegen in een belangenafweging op basis van de omstandigheden in het individuele geval.

Vraag 5
Hoe vaak leidt langdurige niet-uitzetbaarheid van Ethiopiërs tot een verblijfsvergunning?

Antwoord 5
Vreemdelingen die zonder resultaat hebben geprobeerd om uit Nederland te vertrekken kunnen op aanvraag of ambtshalve een vergunning krijgen ingevolge het buitenschuld beleid. In de periode van 2013 tot en met 2015 werd aan minder dan vijf personen met de Ethiopische nationaliteit een dergelijke verblijfsvergunning verstrekt. Ik teken daarbij aan dat het buiten schuldbeleid bedoeld is voor vreemdelingen die wel terug willen, maar niet terug kunnen bijvoorbeeld omdat hun ambassade geen (vervangende) reisdocumenten wil afgeven. Vreemdelingen die langdurig niet-uitzetbaar zijn, kunnen in verreweg de meeste gevallen wel zelfstandig vertrekken, en komen dus over het algemeen niet in aanmerking voor een vergunning op basis van buiten schuld.

Vraag 6
Is het waar dat veel Ethiopische Eritreeërs die weliswaar in Ethiopië geboren zijn maar in 2000 massaal naar Eritrea zijn uitgewezen daar een bestaan als tweederangsburgers leidden? Wat is daarop uw reactie?

Antwoord 6
Dit herken ik niet. De mij bekende bronnen zeggen hier niet specifiek iets over.

Vraag 7
Deelt u de mening dat het niet verwonderlijk is dat Eritreërs die niet in Eritrea zijn opgegroeid de voertaal van Eritrea, het Tigrinya, niet machtig zijn en weinig over het land Eritrea kunnen vertellen?

Antwoord 7
Nee, die mening deel ik niet. De band met het land en de cultuur verdwijnt in het algemeen niet volledig wanneer iemand uit Eritrea al dan niet langere tijd buiten Eritrea woont. Tigrinya is de lingua franca in Eritrea, dus veelal kan verwacht worden dat iemand van Eritrese nationaliteit Tigrinya spreekt, naast de taal van de eigen bevolkingsgroep. Het is natuurlijk nooit volledig uit te sluiten dat iemand van Eritrese nationaliteit die om wat voor reden dan ook buiten Eritrea en in een niet-Tigrinya sprekende gemeenschap is opgegroeid, geen actieve beheersing van het Tigrinya (meer) heeft. Daarnaast dient een Eritreeër die stelt altijd in Ethiopië of Sudan te hebben verbleven, te kunnen vertellen, hoe zijn leven er daar uitzag als Eritrese vluchteling/migrant en

dient hij aannemelijk te maken dat hij daadwerkelijk de Eritrese nationaliteit bezit, gebaseerd op zijn eigen kennis of op informatie die hij vanuit zijn familie en naasten heeft meegekregen over Eritrea.

Vraag 8
Hoe kunnen deze Ethiopische Eritreërs die door hun geboorte in Ethiopië noch over papieren omtrent hun Eritreese nationaliteit en door de niet-erkende status in Ethiopië en de daarmee gepaarde gebrekkige registratie toch hun nationaliteit aantonen?

Antwoord 8
Zoals u bekend wordt door de IND bij het gehoor voor een asielaanvraag naar meer gekeken dan alleen de individuele nationaliteitsdocumenten. Mocht een Eritreeër, die in Ethiopië is opgegroeid of daar zeer lange tijd heeft verbleven, in Nederland asiel aanvragen en niet over documenten beschikken, dan wordt in de procedure extra aandacht besteed aan het ongedocumenteerd zijn en daarmee ook gekeken naar de gestelde identiteit en nationaliteit. Voor deze categorie is in de asielprocedure extra aandacht. Dit is overigens vaste praktijk voor alle ongedocumenteerden.